

Helt hen i vejret

Af Thorkil Thorsen

KLUMME

Aldrig har så mange mennesker været så lidt afhængige af vejret som nu. Og aldrig har medierne talt så meget om det som i disse år.

Vi plages dagligt af evindelige vejrudsigter i de elektroniske medier, så snart vi åbner for dem. Jeg vil gætte på, at man på en almindelig gennemsnitsdag vil kunne møde forudsigelser og reportager om vejret 20-25 gange.

Herovre hos os på Bornholm kan man måske undskylde DR's regionalradio, at den hver time forstyrrer en meteorolog for at small-talke om vejret. Der er ikke så mange nyheder på den her ø; og kan man ikke snakke om andet, så kan man jo altid snakke om vejret. "Nå, Mikael Jarnvig, hvad kan du fortælle om vejret?" Så kommer der en gentagelse af, hvad han sagde for en time siden, og lidt jovial joken med Kjeld Olsen. På TV2/Bornholm gør vejrværterne sig flere gange i døgnet overvejelser om, hvorvidt temperaturen i Gudhjem måske vil komme til at ligge en grad eller to under temperaturen i Hasle. Ja, og læg mærke til ordet "vejrært". Er det ikke mageløst, at vi nu har fået elektroniske værtsfolk, der måske byder os indenfor til Sol over Gudhjem med sky, og til regnbueis.

De sidste par vintre har været problematiske for de æterbårne vejrudsigter og vejrberetninger. Der har ikke været nok sne-storme at svælge i. Vejsaltet er forblevet i lagerhallerne. Termometeret har næppe været under 0. Vejrværterne har savnet noget dramatisk at underholde os lyttere og seere med. I år ser det dog allerede noget bedre ud for dem. I sidste uge lå Roskilde og omegn jo under en tung snedynne, som påkaldte sig mediernes opmærksomhed; og i weekenden pustede stormen Gorm endelig lidt liv i kludene.

Men Gorm skabte ikke så meget blæst i medierne som Bodil gjorde for et par år siden. Ved den lejlighed gik public service kanalerne nærmest til i uhæmmet begejstring og utøjlet selvsving. Mens et par efterladte havetrampoliner derude i Parcel-

husdanmark føg over hækken til naboen, kunne nyhedsværten på TV2 News stakåndet og begejstret berette, at nu, NU frarådede 4 af 6 politikredse al udkørsel på grund af storm af orkanstyrke. Og, tilføjede han ekstatisk, jeg skal ikke bruge tid på at nævne hvilke politikredse. Jamen, splitte mine bramsejl! Public service?!

Problemet med meget af vejrformidlingen er den tiltagende tilbøjelighed til at omdefinere indholdet eller til at tivolisere den. Når vejrudsigten kl. 18.55 er identisk med vejrudsigten, som bragtes kl. 17.55, så må man peppe den lidt op senere. Så gør de vejrudsigten til et underholdnings- og forbrugeroplysningsprogram, hvor de fortæller om, hvordan man smører sin cykel, planter bøgehække, laver drager, og deslige.

Ud fra en journalistisk betragtning ses det som vigtigt, at man kan give seerne aktuelle billeder. Derfor sender fjernsynet reportere og kamerafolk ud til forskellige steder for at illustrere, hvor slemt det står til. Hvor mange gange har man under weekendens storm ikke kunnet se en frysende reporter på Esbjerg Havn i forgæves forsøg på at tale vandstanden højere op, end den reelt var. Hvor mange gange har vi ikke kunnet se en reporter stå ved betalingslusen ved Storebæltsbroen for at vise, at der ikke passerer et eneste køretøj, fordi broen er lukket (i hvert fald for alle andre end kronprinsen).

For at kunne tage os med storm, så stiller disse reportere sig altid dér, hvor det er mest ubehageligt for dem. Det dramatiserende underholdningselement er indtænkt hver gang. Vi andre ville stille os i læ for regn og rusk, men disse vores selvopofrende forposter finder altid det mest stormomsuste sted. Vi andre ville tage gummistøvler på og i øvrigt holde os på afstand af oversvømmelserne; men det er så sikkert som amen i kirken, at kameraet ved reportagens afslutning langsomt glider nedad mod reporterens ben – og dér står han så i vand til knæene!

Og helt ærligt, altså! Ofte er det jo kun en storm i et glas vand. For stormen er ikke så vild, som det ser ud til. Oversvømmelsen er mindre dramatisk, end reportagen antyder, hvilket man ville kunne se, hvis ka-

Gorm skabte ikke så meget blæst i medierne som Bodil gjorde for et par år siden

merat havde fået lov til at panorere hele kompasset rundt.

Den overdrevne dramatisering har været en trend igennem flere år. Vejrberetningerne rammer mange gange mere plat end plet. For fem år siden valgte det landsdækkende TV2 News at bringe en snereportage her fra Bornholm, for at vise det øvrige land, hvor slemt det stod til herovre. En reporter havde fået en kameramand til at fotografere sig, mens han prustende og elendig mavede sig igennem sneen i sin have og op over en tilsneet havelåge for at komme til kirken, hans nærmeste nabo. Jeg gik samme dag hen til stedet og måtte konstatere, at han mageligt kunne være spadseret ud af sin hoveddør og på sort as-

falt være kommet næsten tørskoet til kirken. Men det ville jo være en ikke-nyhed. Så hellere iscenesætte én med større dramatik. Hvad bemeldte reporter i øvrigt glemte at rapportere, var det faktisk, at der på kirkedøren sad en seddel med besked om, at gudstjenesten var aflyst. Se, det havde været en relevant oplysning.

Senere på dagen fjollede han så rundt et andet sted i byen. Her påstod han, at sneen nu lå så højt, at man kunne gå direkte fra den og over på et hustag! Wauw, må de have tænkt i det øvrige land, hvor man ikke helt kender de lokale forhold her. Og wauw, hvor var det usaglig journalistisk reportage! Han førte simpelthen seerne bag lyset. For det omtalte hus ligger så lavt i terrænet i forhold til Hundebakken, som var den sti, han stod på, at man også på en almindelig dansk sommerdag nærmest kan skræve fra stien og over på hustaget. Derfor var hans reportage om ikke en lodret løgn, så dog det rene plat.

Som tv-seere og forbrugere har vi ikke brug for den slags plattenslageri, men for hæderlig og faktuel oplysning, som ikke overdramatiserer for at skaffe sig billig opmærksomhed.

Skal man absolut tivolisere vejret, kunne man så i det mindste ikke nøjes med at gøre det i annoncerede underholdningsprogrammer – og så i øvrigt lade vejrudsigter begrænse sig til at være vejrprognoser. Det andet er helt hen i vejret.

THORKIL THORSEN er efter 40 års frivillig eksil tilbageflytter i 2009. Potentiel pensionist. Pendler mellem lønarbejde som seniorforsker i København og selvstændig konsulentvirksomhed på Bornholm.